

РЕШЕНИЕ

№ 6601

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в
публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **8619** по описа за **2012**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 и сл. от Закона за убежището и
бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. И. Х., без гражданство, роден на 16.01.1898 г. в
[населено място], Л. срещу Решение № 590/08.08.2012г. на Зам. - Председателя на
Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет на РБ.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че решението е постановено при
нарушение на административно-производствените правила, тъй като не са обсъдени
наведените от жалбоподателя доводи за наличие на промяна в политическата и
социална обстановка в страната на произход на жалбоподателя, които са основание
същият да изпитва страх за живота и безопасността си. Навежда съображения за
приложението на тълкувателното решение на СЕО от 17.02.2009г. по Директива
2004/1983/ЕО, както и наличието на предпоставки за предоставянето му на
хуманитарен статут.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Л.
поддържа жалбата и искането решението на ДАБ при МС да бъде отменено, като сочи
и процедурни нарушения, а именно липса на становище на ДАНС.

Ответникът - Държавна агенция за бежанците, редовно призована за с.з. , чрез
процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата и изразява становище за
нейната неоснователност.

СГП уведомена , чрез прокурор Димитрова изразява становище а неоснователност на
жалбата и предлага оспорваното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд – София - град, I отделение, VII състав след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следното от фактическа и правна страна:

С молба, вх. № 145/07.02.2012г. до ДАБ при МС, жалбоподателят М. И. Х. е заявил, че желае да получи статут и да живее законно в Р. Б.. Видно от доказателствата по делото, както и от мотивите на оспорваното решение, настоящата молба на М. И. Х. е последваща по смисъла на & 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Производството е образувано с регистрирането на чужденеца с регистрационен лист № УП 3836/07.02.2012г. , като личните му данни са установени само въз основа на декларация по чл.30, т.3 ЗУБ. Като държава на произход по смисъла на & 1, т.7 ДР на ЗУБ е приета Л..

Съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ (в сила от 01.01.2008 г.) при получаване на молба за предоставяне на особена закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище от Държавна агенция «Национална сигурност», което е изискано с писмо рег.№ УП 3836 от 07.02.2012г.

Видно от писмо рег.№ Т-734 от 09.02.2012г. Директора на Специализирана дирекция «Т» -ДАНС е заявил, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя на територията на РБ.

С жалбоподателя са проведени интервюта, за което е съставен Протокол от 07.02.2012 г. и 12.06.2012г., подписан от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведените интервюта жалбоподателя, като единствена причина за нежеланието си да се завърне в родината си, това, че в И. имат особено отношение към палестинците и около 75 % от професиите в Л. за забранени за палестинци.

Административното производство е приключило с решение № 590 от 08.08.2012г. на Зам. -председателя на ДАБ при МС /оправомощен със Заповед № 03-80/26.07.2012г. на Председателя на ДАБ при МС/ , с което, на основание чл. 75, ал.1, т.2 , вр. чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. чл.9 , е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. И. Х. .

С оспорваното решение интервюиращият орган при ДАБ е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя Х. във връзка с което е обосновал изводът за наличието на явна неоснователност на молбата за търсене на закрила. Освен това е констатирал, че кандидатът не посочва никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата по произход.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на М. И. Х. на 31.08.2012г. в присъствието на преводач от арабски език. Жалбата срещу решението е подадена на 12.09.2012г. с вх. № УП 3836 на ДАБ при МС, от което следва, че законоустановеният срок за оспорване е спазен. Предвид последното, жалбата е допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Видно от материалите по делото, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, се основава единствено на твърдените от жалбоподателя факти относно отказа да изпълни заповеди на командирите му , докато е отбивал редовната си военна служба, и по –специално вместо да постави бомби в близост до един от университетите, където се очаквало провеждането на студентски демонстрации и

протести, е скрил същите в близост.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. И. Х. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От приложената по преписката справка вх.№ 2712/21.05.3012г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” относно актуалната обстановка в Л. се установява, че след сформирването на новото правителство на 13 юни 2011 година е сложен край на 5-месечната политическа криза, която е заплашвала сигурността на Л.. След съставяне на новото правителство ситуацията в страната остава относително стабилна, като случаите на престрелки са единични не индикират сериозен конфликт заплашващ населението на Л..

Видно от същия доклад, по оценка на международната неправителствена организация Ф. Х. , изготвяща ежегодни комплексни оценки за свободата на гражданите в страните по света, оценката на Л. за 2011 година за спазване на политическите права на гражданите е 5, а на гражданските свободи – 3 т.е. сатутът на Л. по тази скала е на частично свободна страна. Освен това в същата справка се сочи, че за пръв път от пет години насам, през 2010г. политическото насилие в Л. е прекратено.

Визираната справка има характер на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, поради което и при липса на оспорване, същият има обвързваща съда материална доказателствена сила, досежно отразените в него факти, предмет на удостоверителното изявление на съставилото го длъжностно лице.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. Причина за напускане на И. за жалбоподателя са единствено и само факта, че е палестинец.

Установената по делото обстановка не дава основания да се приеме, че той е чужденецът е бил принуден да отпътува от Л. поради реална опасност от тежки посегателства.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че в конкретния случай следва да се има предвид решение на Съда на Европейския съюз от 17.02.2009г. по дело № С-465/2007г. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009 г. на СЕС силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 от решението, в колкото по - голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по - слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за предоставяне на субсидиарна закрила. В разглеждания случай жалбоподателя не се позовава на някакво преследване спрямо него от властите в страната и освен това същия е напуснал легално родината си.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 7 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. Х., без гражданство, роден на 16.01.1898 г. в [населено място], Л. срещу Решение № 590/08.08.2012г. на Зам. - Председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет на РБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: